

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 11. februar 2013

CAP/ J.nr. 2013-358

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 14. januar 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 143 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 143:

"Ministeren bedes kommentere artikel fra Altinget den 8. januar 2013; "Bedsteforældre nægtes samvær med anbragte børnebørn", hvoraf det fremgår, at bedsteforældre i flere tilfælde har oplevet, at netværksanbringelser og samvær afvises uden forudgående undersøgelse, samt redegøre for, hvor ofte anmodninger om netværksanbringelse og/eller samvær nægtes bedsteforældre."

Svar:

Det er et vigtigt led i den kommunale sagsbehandling i sager om særlig støtte til børn og unge, at kommunen, i forbindelse med den børnefaglige undersøgelse, afdækker både ressourcer og relationer i familien eller netværket, som kan udnyttes til gavn for barnet. Det fremgår derfor også af serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familien og netværket.

Som det fremgår af artiklen, blev reglerne om samvær ændret i forbindelse med Barnets Reform, så afgørelser om samvær altid skal tage udgangspunkt i barnets ret til samvær og kontakt. Barnets ret til samvær blev desuden udvidet til også at omfatte familie og netværk, og dermed samvær med fx bedsteforældre og søskende. Formålet med denne ændring var at understøtte, at anbragte børn og unge så vidt muligt bevarer kontakten til deres familie og netværk.

Det er min klare opfattelse, at samvær og kontakt har stor betydning for de fleste anbragte børn og unge, fordi det er med til at sikre, at for eksempel barnets bedsteforældre også senere i livet kan udgøre et betydningsfuldt netværk for barnet.

Ministeriet er ikke i besiddelse af opgørelser over, hvor ofte bedsteforældre får afslag på en anmodning om netværksanbringelse eller på et ønske om samvær. Men jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt for mig, at kommunerne både har fokus på at få afdækket ressourcer og relationer til barnet eller den unge i familie og netværk og på betydningen af, at barnet sikres mulighed for at fastholde eller opbygge en god og stabil kontakt til familie og netværk, med mindre hensynet til barnet taler i mod dette.

Jeg har derfor bedt Ankestyrelsen om at iværksætte en velfærdsundersøgelse som kan belyse, hvordan kommunerne i forbindelse med udsatte børn og unge arbejder med at inddrage og afdække ressourcer hos familie og netværk og herunder belyse i hvilket omfang der træffes afgørelse om afbrydelse eller begrænsninger i barnets samvær og kontakt med familie og netværk.

Jeg vil gerne afslutningsvis understrege, at hvis der er bedsteforældre eller andre, som mener, at en kommune i en konkret sag ikke har truffet de fornødne afgørelser i overensstemmelse med barnets bedste, har de mulighed for at henvende sig til Ankestyrelsen, som kan tage sagen op ad egen drift.

Karen Hækkerup

/ Lise Stidsen Vandahl